

ARJAN JANSEN

Op de middelbare school ergerde Arjan Jansen zich aan het hoge theoriegehalte van de lesstof. 'Zo gaat het in de praktijk heus niet', luidde zijn kritiek en hij stapte op. Zonder diploma ging hij aan het werk. Daar trof hij een werkgever die vanwege groei meer regels instelde. Hier voelde Arjan zich niet meer thuis. Hij begon voor zichzelf in de steigerbouw. Dat ondernemerschap werd, zoals hij zelf zegt, een groter succes dan hij ooit had gedacht. Zijn bedrijf groeide en Workx ontwikkelde zich in 10 jaar tijd tot een bedrijf met 51 vestigingen en bijna 1.000 medewerkers. Arjan dreef in die tijd naar eigen zeggen steeds verder van zichzelf en Zwolle af. In 2010 trapte hij op de rem. Gevoed door inzichten die hij opdeed bij ELLLA en in zijn bestuurdersrol bij PEC Zwolle kwam hij terug bij zijn basis waar het allemaal begon: thuis, in de regio Zwolle.

ARJAN JANSEN, TOPLEERGANG 2008

Het gevoel er alleen voor te staan, daar worstelen we allemaal mee

Het kan eenzaam zijn aan de top. Dat ervoer Arjan Jansen toen zijn bedrijf Workx sneller en groter groeide dan hij ooit had durven dromen. Toen hij in die turbulente tijd van 'zijn eigen ik' afdreef, nam hij afstand van zijn bedrijf. Inzichten die hij opdeed bij ELLLA en PEC Zwolle brachten hem terug bij zijn basis: thuis, in Zwolle. Daar draagt hij nu dag in dag uit bij aan verbinding in de regio. 'En', zo zegt hij, 'ik ben nog lang niet uitgeleerd'.

'Continue euforie. Dat voelde ik toen mijn bedrijf Workx alsmaar groeide en groeide. Dat gevoel van winnen was geweldig, maar aan de andere kant werd ik geleefd. Ik was met bijna niets anders bezig dan mijn bedrijf. Gaandeweg verloor ik mijn eigen ik. Mijn netwerk van Zwolse ondernemers zag ik amper, want ik zat met 51 vestigingen door het hele land. En de honderden medewerkers van mijn

bedrijf moesten allemaal opgeleid worden en opleidingen volgen, maar zelf had ik daar geen tijd voor. Twee jaar voordat Workx op zijn hoogtepunt kwam, had ik me bij ELLLA aangesloten. Ik volgde de topleergang, omdat ik me wilde richten op de menskant van mijn onderneming. Aan de business school van Universiteit Twente had ik me eerder al verdiept in de operationele

bedrijfsvoering, nu was het tijd voor de sociale kant. ELLLA heeft mijn bewustwording versterkt. Ik kon als geen ander mission statements schrijven voor bedrijven, maar voor mezelf lukte het niet. Coach Bertram Ramspeck hielp me. De uitkomst? Ik kwam erachter dat ik meerwaarde wil leveren in deze regio. En ik kwam tot het inzicht dat alles wat ik doe, voor meerdere >

Ik verloor mijn eigen ik

partijen meerwaarde moet hebben. Anders wordt het van één kant altijd trekken en sleuren om tot een resultaat te komen.'

ALLEEN

'Wat me het meest is bijgebleven van de leer-gang, is dat iedere mens en organisatie uniek zijn, maar we vaak worstelen met hetzelfde probleem: het gevoel dat we er alleen voor staan, het alleen moeten doen. Tijdens de bijeenkomsten van ELLLA kon ik in een veilige en vertrouwde omgeving alles bespreken. De anderen hadden heus geen pasklare oplossing, maar ik leerde wel dat je sommige dingen moet accepteren. En dat je met beoordelen en veroor-delen niet verder komt. Dat heeft mij als leider bewuster bekwaam gemaakt.

Ik denk dat ik me ook bij ELLLA thuis voelde, omdat het aansloot op mijn eigen overtuiging dat mensen goed functioneren als ze verantwoorde-lijkheid en vrijheid krijgen. Bij Workx kozen medewerkers zelf of en wanneer ze een functionerings- en/of ontwikkelgesprek wilden. Om de productie te stimuleren, toonden we de prestaties op intraschermen. Niemand wilde onderaan staan, dus iedereen deed zijn best. Als leider liep ik niet voor de troepen uit, maar bij wijze van spreken achter de teamleden aan. Zij hadden hun eigen vrijheid en verantwoordelijk-heid en ik keek hoe ze die benutten.

In de periode dat ik de topleergang bij ELLLA volgde, werd ik bij PEC Zwolle gevraagd als bestuurder. Door de bagage van ELLLA en de rol doe ik bij PEC kreeg, viel er iets op zijn plek. Mensen in hun kracht zetten, organisaties in de

regio (helpen) verbinden, daar ben ik goed in. Dat vind ik mooi. Achteraf gezien zijn PEC en ELLLA mijn 'red-ding' geweest. Ik nam afscheid van mijn bedrijf en besloot me te richten op wat hier in de regio Zwolle gebeurt. Ik kwam weer terug bij mezelf. Mijn agenda is nog even vol als voor die tijd. Alleen, nu staan er andere dingen in. Meer en bewuster tijd doorbrengen thuis bij-voorbeeld en vrijwilligerswerk doen bij onder andere de Zwolse Voetbalvereniging SVI.'

VERBINDENDE KRACHT

'Het mooie van PEC is dat hier iedereen bij elkaar komt. Van jong tot oud. Allemaal halen we wat anders uit het voetbalspel. Voor de een is het omgaan met winnen en verliezen, voor de ander is het inspiratie op het gebied van samenwerking. Een rechtsback is anders dan een linksbuiten. Hoe werken zij zo samen dat het spel klopt? Maar wat alle toeschouwers bindt, is dat we trots zijn op de club. We willen er onderdeel van zijn.

Die verbindende kracht willen we met de stichting Regio Zwolle United (onderdeel van PEC, MvH) inzetten voor de samenleving. Sportief, sociaal en economisch. Geen ander orgaan in de regio kan beter verbinden dan de voetbalclub. In Twente is dat makkelijker. Ben je een 'tukker', dan doe je zaken met elkaar. Hier in de regio noemen we onszelf geen 'regio-zwollenaar'. Maar we komen wel vanuit Hardenberg en Dronten naar het stadion. Samen voor de club zijn, elkaar daar zien, dat schept een band.

Voor ondernemers en bestuurders organise-ren we meerdere keren per jaar excursies en bijeenkomsten. Voorafgaand aan de thuis-wedstrijd tegen Feyenoord bijvoorbeeld. Toen kwamen havenbaronnen uit Rotterdam iets vertellen. Dat bood inspiratie voor onze Port of Zwolle, het havenbedrijf van Meppel, Kampen en Zwolle. Vergelijkbaar met Port of Zwolle ontstaan ook andere samenwerkingen binnen de regio. Allemaal beginnen ze met ontmoet-ing. Daar draagt de club graag aan bij. Ook ELLLA draagt bij aan de ontwikkeling van onze regio. ELLLA begon tien jaar geleden als een opleiding, een leiderschapstraining. Tegenwoordig is het meer dan dat. Het is een beweging. Het maakt mensen ervan bewust dat - in deze tijd van geld, efficiëntie en drukte - de mens juist ook van belang is. Of beter gezegd, de mens centraal staat. Ook nadat ik de topleergang afsloot, ben ik bij ELLLA betrokken gebleven. Bijvoorbeeld als spreker. De bagage die ik in de afgelopen jaren heb gekregen, wil ik delen met mensen.'

ZEKER EN ONAFHANKELIJK

'Of ik dingen anders had gedaan, als ik de tijd terug kon draaien? Nee. Ik ben blij met alles wat ik heb gedaan en geleerd. Ik heb zo veel kennis en ervaring opgedaan dat ik me nergens meer onzeker over hoeft te voelen. Ik ervaar dat als een soort onafhankelijkheid. Ik heb zo veel bagage dat ik altijd wel ergens iets kan toevoegen. Dat voelt goed. Uitgeleerd ben ik echter niet. Zelf wil ik me de komende jaren verdiepen in mijn gedreven-

heid. Hoe ik dat wil doen, daar denk ik nu over na. Misschien met een coach, misschien met een organisatie als ELLLA. In ieder geval wil ik antwoord op de vraag waar mijn gedrevenheid vandaan komt? En wat er gebeurt als ik het resultaat los kan laten? Een kind van drie denkt tijdens het spelen ook niet aan het resultaat. Hoe kom ik weer terug naar die kern? Waarom ik dit wil onderzoeken? Omdat ik mijn gedrevenheid blijf tegenkomen. In alles wat ik doe. Laatst coachte ik een ondernemer. Binnen no time zat ik naast hem, was ik zelf aan het werk. Volgens mij komt dat voort uit de drang naar een duidelijk begin en een eind. Dat hebben de meeste volwassenen, dat is veilig. Als ik mezelf erin bekwaam om het begin en het eind, oftewel het resultaat, los te laten, kan ik volgende stappen nog bewuster aangaan.' ◀

Niemand die de regio beter kan verbinden dan deze club